

Prædiken til 3. søndag i fasten 2021. Lukas 11,14-28.

En uren ånd kan være af så mange slags.

En tyngde, et misbrug, en ond sygdom.

Jesus stillede ikke diagnoser af dén slags, vi gør i dag.

Det gør det svært at forstå, hvad han mener med de ting, han siger i dagens tekst.

Hvor er de pæle i teksten, hvor vi kan sætte vores fod i dag og få fast grund under fødderne? Fast grund under vores tro?

Der er nogle plateauer, der stikker op i teksten, som vi kan stå på.

Ét af de plateauer er de allersidste ord, vi hører:

”Salige er de, som hører Guds ord og bevarer det”!

At høre, hvad Gud siger til os i skikkelse af Jesus, er godt. Så langt, så godt.

Men at bevare det i sin erindring og i sit hjerte, er straks noget andet.

Vi bliver aldrig færdige med Evangeliet. Det skal hele tiden høres, opleves og leves i hverdagen, som en daglig velsignelse.

At der er velsignelse i hverdagen lyder så selvfølgelig, men vi skal huske at glæde os over det.

Også når tiden er knap, og dagen er travl, lever vi under Guds velsignelse.

For mange år siden overhørte jeg en samtale mellem nogle konfirmander, hvor en pige sagde noget i retning af:

”Jeg står op om morgenen, spiser morgenmad, går i skole, kommer hjem, laver lektier, spiser aftensmad og går i seng og sover. Og næste dag det samme.

Og nu er jeg kommet til at spekulere over, om det skal være sådan resten af mit liv”?!

Sagde den 14-årige.

Nu har hun for længst fundet ud af, at ja, dén skabelon kommer meget af hendes liv nok til at køre efter, bortset fra at skolen er skiftet ud med et arbejde og i perioder bleskift og forældremøder og Intra. Opvask og rengøring.

Men stadig et liv under Guds velsignelse.

Også i de 12 måneder, der nu er gået med Corona-restriktioner i Danmark.

Og netop i dette Corona-prægede år har vi oven i købet en generation af unge, der tænker tilbage på netop det faste hverdagsliv med længsel.

Hvor var det egentlig dejligt, dengang vi skulle tidligt op, i skole, mærke fællesskabet og lære noget sammen med andre. Så hjem igen, lave lektier, gå til håndbold eller noget andet, spise aftensmad, i seng igen, og næste morgen startede det forfra.

Og nogle voksne kan sige det samme. Hvor var hverdagen fyldt med faste aftaler og velsignelser. Hvor er det krævende at opretholde det. Nu.

For kan vi også bevare Guds Ord i vores hjerter i denne tid, hvor vi alle sammen lever i en form for prøvelser? En tid, hvor vi har sværere ved at finde fællesskaber med andre mennesker, der kan holde ensomheden fra døren?

Ja, vi kan stadig bevare Guds Ord i vores hjerter i denne tid.

For Gud er altså stadig den samme. Og vi har nok endnu mere brug for at føle Guds nærvær netop nu.

Fordi vi har brug for hjælp til at fastholde visheden om hverdagens velsignelser.

Nogle mennesker opdager og erkender i denne tid betydningen af det åndelige liv.

Vi kan ikke gå til koncerter, på museer, i biografen, teateret, til foredrag eller på kursus og højskole.

De oplevelser, der lå som små lyspunkter i hverdagslivets faste rammer.

Men kirken er åben. Med gudstjenester - og for den stille stund og mødet med Gud.

Der er aldrig stilstand i den enkeltes forhold til Gud. Der sker ind imellem en ændring.

Noget kan ligge et sted og true dét liv, vi gerne vil leve.

Vi må aldrig tro, at vi som mennesker er fejede og prydede, som Jesus siger i lignelsen, sådan at alt kan være perfekt, altid.

Noget i livet må man søge at forlige sig med for at kunne nyde at leve sit liv i lyset af Guds velsignelse.

Én af mine egne små ”dæmoner” er, at jeg roder. Der er små enklaver hjemme hos os, hvor jeg har måttet forlige mig med, at der aldrig bliver ryddeligt og helt ryddet op.

Det værste sted, hvor rodet er fredet, er dér, hvor jeg sidder og skriver. Der generer jeg heller ikke så mange andre mennesker.

En sjælden gang har jeg drevet det så vidt, at jeg har ryddet op, så mit skrivebord er én stor, blank flade uden bøger og papirer. Gulvet ligeså. Mit arbejdsværelse har været fejtet og prydet.

Men – da er jeg straks begyndt at rode endnu mere end før. Og da blev, for nu at citere Jesus selv, dét rod værre for mig end det første! For 7 andre, endnu værre, rodeånder flyttede ind i det fejede og prydede værelse.

Hvad skal jeg da gøre? Jeg skal forlige mig med, at jeg aldrig bliver færdig.

Det er ikke nok at rydde op, én gang for alle, og tro at så er det gjort for evigt.

Og i det åndelige liv er det heller ikke nok at befinde sig på overfladen af både livet og troen hele tiden, for så opdager man aldrig dybden af dén velsignelse, man lever i.

For velsignelsen rækker til - både i de lyse, lette og ryddelige perioder OG i de mørke, tunge og rodede perioder.

At erkende dét betyder, at man hører Guds Ord – OG bevarer det.

Amen.

Salmer:

736: Den mørke nat forgangen er

28: De dybeste lag i mit hjerte

674: Sov sødt, barnlille